

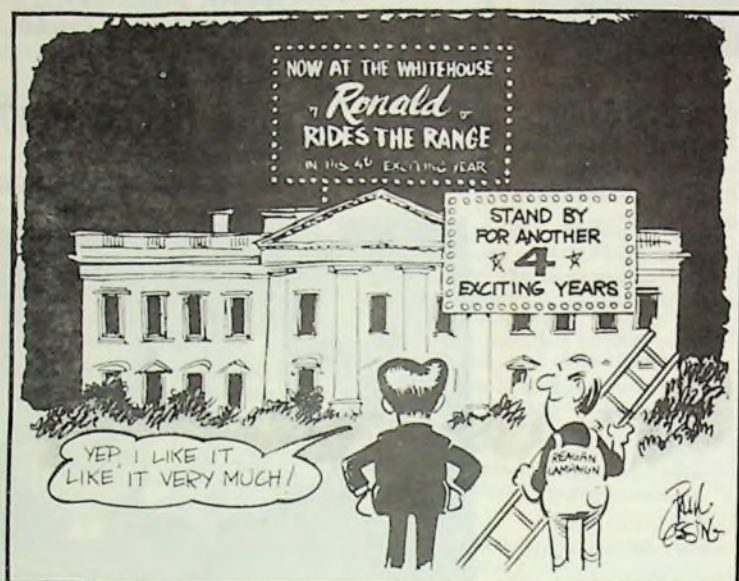

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO CANADA M6P 3K1

No. 12., Vol. 18., 15. prosince-December 15th, 1984.

Natal Mercury

ARSENÁL ZBRANÍ ZDOKONALEN

Supervelmoci Spojené státy a Sovětský svaz kladly v uplynulých dvanácti měsících ve svém zbrojení důraz na kvalitní zlepšování arzenálu svých zbraní. Ničící kapacita strategického zbrojení v podstatě nevzrostla. K tomuto závěru dochází londýnský «Mezinárodní ústav pro strategické studie».

Tento Mezinárodní ústav také zjistil, že hospodářská krize způsobila, že ve světovém měřítku nevzrostly výdaje na zbrojení takovým tempem jako předtím, růst těchto zbrojních výdajů se nepatrně zpomalil. Ve světovém měřítku se výdaje na zbrojení za posledních dvanáct měsíců zvýšily o 40 miliard dolarů.

U atomových zbraní je možno pozorovat tendenci směrem ke zlepšování přesnosti zásahů, mobility, ukrývání a zmenšování velikosti těchto zbraní. Tím budou ovšem všechna příští jednání o kontrolu zbrojení ztížena – budou těžkosti se zjišťováním kolik a kde je ukrytých zbraní.

Ve Spojených státech se počet atomových zbraní lehce zmenšil – zastaralé atomové rakety Titan byly zničeny. A náhrada, rakety typu «MX» nebyly ještě vyrobeny v dostatečném množství. Počet výbušných atomových hlavice pro mezikontinentální rakety se zmenšil z 2152 na 2129 kusů. Zvýšil se počet výbušných hlavice pro rakety na ponorkách a sice na 5344

kusů. V různých oborech konvenčních zbraní je ve službě 2,1 milionů mužů. Zde je tendence k rychlému přesunování a nasazení i na vzdálených místech.

V Sovětském svazu je prý možno pozorovat zpomalení atomového zbrojení, které souvisí se zaváděním «nové generace jaderných zbraní». Mezikontinentální rakety «SS 11» jsou ve stále větším měřítku nahrazovány modernějšími «SS 19». Také rakety středního doletu «SS 4» jsou nahrazovány modernějšími «SS 20», kterých je umístěno na odpalovacích základnách 378 kusů. Zvláštní úsilí je vyvíjeno ve vyzbrojování raketami krátkého doletu typu «SS 21», «SS 22» a «SS 23». Celkově prý se zmenšil počet sovětských nosičů jaderných zbraní středního a krátkého doletu ze 2977 na 2757 kusů. Toto číselné zmenšení bylo však víc než vyrovnáno zvýšením přesnosti zásahu a větší výbušnou silou.

Pokud se Evropy týká, je zde vývoj plný nebezpečí a starostí. Naskok, který měly branné síly obranné vojenské západní organizace NATO vůči Varšavskému paktu, se stále zmenšuje. Komunistické armády početně a vyzbrojením téměř ve všech oborech předstihují armády Západu. Pokud se konvenčního oboru týká, je útok armád států Varšavské smlouvy stále ještě «nanejvýš riskantní».

our first canadian christmas

by Dr. Nadine Hradsky

VERY SOON NOW it will be Christmas Eve, the fifth Christmas we have spent in Canada. We are among the one million new Canadians who at this nostalgic and sentimental time of the year must blend the traditions of a lifetime with the unfamiliar sounds, atmosphere and smells of a Canadian Christmas.

My husband, our two children and I have learned to love this country with a passion that embarrasses our Canadian friends. We learned the splendour of living here on the eve of our first Christmas in Canada and each Christmas since has been a milestone in a new and marvelous life. Every year we accept more of the tradition and gaiety of the Canadian Christmas. But I hope I won't sound like an ungrateful guest if I mention a little later in this article a disturbing element in the Canadian Christmas, an element to which we can never become accustomed...

Dr. Naděžda Hradská
14. 9. 1907 – 20. 8. 1979.

She was a lawyer in Czechoslovakia and had to escape to the west with her husband and two small children after the Communist coup in February 1948. She came to Canada with both children in August 1949, while her husband, also a lawyer, came the following year. (He was born in Czechoslovakia on 17 April 1903 and died in Toronto 10 November 1976.) Dr. Nadine Hradsky for obvious reasons never forgot her first Canadian Christmas...

plexioned, wore glasses and also had white hair. They looked at my twelve-year-old daughter wiping her eyes.

"Have you lost something?" asked the man kindly. "No, no," I assured him. "It's nothing. It's our first Christmas in Canada and she is missing her father".

The couple went away and in a moment returned with candy, gift-wrapped in a Christmas paper. For Peter there was a small rubber soldier. They put the parcels in the children's hands, said "Merry Christmas" and disappeared again before I could thank them.

I don't think it will sound sacreligious if I say that for the only time in my life I had the feeling that Jesus had come to earth. There are words like humanity and brotherhood for it, but by themselves they don't convey enough. How can you be lost in a country that has such people?

This article was first published shortly before Christmas 1953 in the bulletin of the International Institute of Metropolitan Toronto. We reprint the story to honour the memory of this noble lady, who worked as a social worker on behalf of the Masaryk Memorial Institute in Toronto for many years and is remembered by many grateful Slovaks and Czechs, who came to Canada in the early Fifties. MJ

CZECHOSLOVAKIA STILL ENSLAVED — is the subject of our seals. The Czechoslovak National Council has launched this fund raising campaign and earnestly asks for your support.

PANORAMA — A Historical Review of Czechs and Slovaks in the United States of America - Includes chapters on important events, organizations and individuals - Pioneer history - Biographies - Illustrated, 328 pp. cloth bound, in English - \$7.00 by mail. Published by the Czechoslovak National Council of America, offered at cost price.

CZECHS AND SLOVAKS IN NORTH AMERICA — A Bibliography by Esther Jáfáček. Over 7,600 references to books and articles written by Czechs and Slovaks. - Excellent for research and university libraries - \$17.50 by mail.

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL OF AMERICA

2137 SOUTH LOMBARD AVENUE — ROOM 202
CICERO, ILLINOIS 60650

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND SLOVAK LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 12:00
Zámorí lodí ... \$ 12:00
Zámorí letecky ... \$ 16:00

NAŠE ROVY

S pocitem smutku zaznamenáváme, že v Albertě zemřel náhle - v den svých 73. narozenin - náš dlouholetý čtenář, Rev. Antonín Stanislav. Byl m.j. čestným členem "Klubu nových a zastupoval v Kanadě měsíčník čs. exilu "České Slovo". Jeho poštovní adresa byla v Delia, Alta., ale zemřel v nemocnici v Lethbridge dne 30. listopadu 1984. Mezi pozůstalými je manželka Elisabeth, syn Pavel a jeho manželka Lída v Calgary, dcera Lydia a její manžel Vratislav Karták v Holandsku, jakož i příbuzní v Československu. Měl 5 vnoučat a jednu pravnučku. Rev. A. Stanislav studoval v Praze a ve Štrasburku ve Francii a do roku 1948 byl 12 let farářem československé církve evangelické. V Kanadě působil jako pastor United Church na různých místech v Saskatchewanu a v Albertě, hlavně v Barrons, Drumheller a v Delia. Je pohřben v Archmount Cemetery v Lethbridge. Pro "Kanadské Listy" napsal několik článků o Podřipsku a zajímala ho m.j. historie kaple na Řípu. Smutnou zprávu o odchodu "zapomenutého vlastence na kanadských prýrech" nám poslal jeho syn Pavel Stanislav, 1723-58th St., NE., Calgary, Alta. T1Y 1M8. Vyslovujeme všem pozůstalým naši upřímnou soustrast.

Nedávno jsme se na této straně zmínili o 70. narozeninách býv. příslušníka 311. čs. bombardovací peruti v Anglii za 2. války Jana Gregora. Jakmile článek uviděl inž. Lubomír Volka /na obrázku vlevo/ v Lindenhurst, N.Y., uvědomil si, že jubilaanta dobře zná,

protože spolu létali v jedné posádce a prožili ne jednu pernou chvíli nad nepřátelským územím. Příteli Gregorovi zatelefonoval a hned ohlásil, že do Toronta zaletí, aby se sešli a zavzpomínali na dobu před 40ti lety. Setkání se uskutečnilo 20. října t.r. a vydavatel t.l. byl při tom. Je to další příklad, jak "Kanadské Listy" dávají lidem dohromady. Inž. Volka se narodil 5. září 1917 v Praze - Žižkově, letcem se stal v akci 1.000 pilotů, polské hranice přešel v červnu 1939. V únoru 41 se dostal do Anglie /přes SSSR a kolem Afriky/, pak školen v Kanadě a na Bahamách. V exilu je od listopadu 1948.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT.
M6J 1E4

Tel.: 364-1787

LIDÉ MEZI NÁMI

Několik dopisů čtenářů z Montréálu nás upozornilo, že 1. ledna 1985 oslaví 80 let svého plodného života - v plné duševní a tělesné svěžesti - JUDr. Jaromír Valenta, muž nadmíru skromný. Jeho přítel Frank Vernon-Vohryzek nám poslal několik zajímavých podrobností o jubilantovi: Narodil se v Přerově, kde vystudoval gymnasium. Později pokračoval ve studiích na právnické fakultě Karlovy university v Praze, kde věnoval značnou část své energie vysokoškolskému politickému životu. Stal se starostou největšího fakultního spolku v ČSR, "Všehrdu". Jaromír byl vždy národně uvědomělý a pokrokově smýšlející muž. Jeho neobyčejná vzdělanost spojená s neobvyklým analytickým duchem ho předurčily k velkým úspěchům v právnické kariéře. Jako společník dr. Jana Loewenbacha se vypracoval na všeobecně uznávaného znalce autorského práva a po válce dokázal svou právnickou zručnost jako úspěšný obhájce u Národního soudu. Bylo samozřejmě, že po svém příchodu do Kanady se dr. Valenta ihned zapojil do spolkového a kulturního života československé etnické skupiny v Montréálu, a to jak v národním sdružení, tak v SVU a v etnické sekci quebecké liberální strany. Jeho zásluhy o aklimatisaci nově příchozích do kanadského života jsou značné. Dr. F. Vernon končí svou vzpomínku těmito slovy: "Jsem hrdý, že mohu Vladimíra pokládat za svého dobrého přítele a přeji mu do dalších let, aby si zachoval svou duševní svěžest i dobré zdraví. Mnohokrát lžeta, Jaromíre!" K článku na počest dr. J. Valenty patří pěkný obrázek. Sáhli jsme do archivu a našli výše uvedený snímek z roku 1957 na Nesvadbově farmě. Jsou na něm zleva: JUDr. Jaromír Valenta, vydavatel t.l. a paní Valentová. A připojujeme se k blahopřání!

Během nedávné návštěvy Toronta, zajel se Otec biskup dr. Jaroslav Škarvada v doprovodu vydavatele t.l. podívat na moderní ukrajinský řeckokatolický kostel sv. Marie na Cawthra Rd. v Mississauga. Farnost má 3.000 členů a duchovním správcem je Rev. M. Berko - na obrázku vlevo - původem z Haliče. Otec biskup dr. Škarvada vyslechl se zájmem zajímavou historii farnosti, prohlédl si vzácné ikony a zapsal se do pamětní knihy.

Na kongresu SVU koncem října t.r. v Torontě, zastihl náš reportér mezi účastníky také dceru dr. Milady Horákové, která jak známo byla popravena čs. komunisty v červnu 1950.

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor).
Tel. (416) 925-0557

- * Dlouhodobé vklady
- * Denní úrokové vklady
- * Speciální vklady
- * RRSP
- * RHOSP
- * Hypotéky
- * Osobní půjčky
- * Speciální půjčky na nová auta
- * Line of credit
- * Šeková konta bez poplatků za šeky

Platíme vyšší úroky na vkladech než banky!
Výhodné podmínky na půjčky!

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Úřední hodiny - Pondělí a pátek 10-7; úterý až čtvrtek 10-5; sobota 10-1.

kultura

MOZART

V PRAZE

Mnozí naši čtenáři už viděli zajímavý formanův film "Amadeus", natočený v Praze. Někde uvedený článek film vhodně doplňt.

Jedině Praha se může pochlubit tím, že žádné jiné město na světě nevlastní divadlo v původním stavu z 18. století, v jehož orchestřišti dirigoval W. A. Mozart. V Nosticově, pozdějším Stavovském divadle viděl úspěch své Figarovy svatby a byl svědkem triumfálního přijetí premiéry Dona Giovanniho v roce 1787.

Praha přijala skladatele s otevřeným srdcem, když v hlavním městě c. k. monarchie se necítil uznávan. O jeho pražskou popularitu se zasloužily jednak vlivné šlechtické kruhy a v neposlední řadě i vysoká hudební kulturnost našeho lidu a demokratičnost prostředí.

Smíchovská vila Bertramka, kde pobýval Mozart jako host manželů Duškových a kde se cítil nevýslovně šťasten, nalezl svoji vnitřní uměleckou rovnováhu. Jeho umění je moudré, v Kouzelné flétně vyjádřilo svůj postoj k vášním, ohrožujícím pevnost a stabilitu života. Tehdy paní Josefína Dušková, známá zpěvačka a její manžel F. X. Dušek, pražský skladatel a hudební pedagog připravili Mozartovi několik šťastných týdnů v jeho krátkém životě.

Josefína Dušková nebyla chudou paní, vlastnila rozsáhlé pozemky v Košířích a v roce 1784 koupila vinnici usedlost Bertramku, sousedící na západě se statkem Popelkou a na severu se zahradami Prkynkou a Pelletkou.

Jaroslav Seifert vyznamenán Nobelovou cenou

Radostná zvěst přechlupuje vše ostatní: Jaroslav Seifert, český básník milovaný národem, buditel zvláště v letech válečných, lyrický i bojovný, byl vyznamenán Nobelovou cenou za literaturu. Pro Československo je to druhá Nobelova cena; první obdržel vědátar prof. Heyrovský. A nyní této světové pocty se dostalo básníku Jaroslavu Seifertovi. Ve čtvrtek ráno 11. října slyšeli jsme v rádiu a na televizi o této slavné události, které se dočkal ve svých 83. letech.

Narodil se v Praze na Žižkově chudým rodičům. Jeho otec byl sociální demokrat a jeho matka katolička velmi pobožná. Seifert to líčí dojemně ve vzpomínce "Kostelník, kde se vdávala matka". Jako mnohý z mladých umělců idealistů po první světové válce, ať už v Anglii, Francii, Americe atd., doufal v nový spravedlivější světový řád a vstoupil do komunistické strany, kde však dlouho nesetřval. Jeho životním křelem je zásada: "Mlčí-li k nespravedlnosti básník, pak lže". Vždy stál na straně ponížených, trpících.

Svou vlast miluje celou duší. Za války psal nezapomenutelné verše o krásě domova a jeho osudu. Jeho básně povzbuzovaly, utěšovaly. Žel, jejich zázračná melodičnost se nedá zachytit a rozezvucet v žádné cizí řeči. Proto marně se shánějí odborníci po anglickém překladu jeho děl v amerických knihovnách.

Americké časopisy oznamovaly zprávu ze Stockholmu o poctě, které se mu dostalo. Deník The Christian Science Monitor správně vystihl básníkův význam pro dnešní dobu, jeho neústupnost vůči komunistům, kteří si ho marně předcházeli. Pro jeho velkou popularitu Novotný jmenoval ho Národním umělcem. Tím si ho však nezískali, šel si nadále svou cestou, jako mluvčí Svazu spisovatelů se nedostavil, nepodepsal. Rekl, že spisovatelé musí být svědomím lidu.

Vláda si nevěděla s ním rady, nechťela udělat z něho mučedníka, ale rozhodla se ho umlčet. Přestaly se jednoduše vydávat jeho básně. Sílily se samizdatem věrnými čtenáři. Konečně vyšla knížka, censurovaný výběr jeho básní.

Neuvěřitelně hloupě se teď zachovala pražská vláda a nakomandovaný tisk svým odmítavým postojem. Všichni lidé jásají, jaké světové pocty se dostalo českému básníku. Tuto slavnou událost v české literatuře komentoval komunistický tisk jedinou větou. Jsou vskutku duševně ubozí a lid v Československu je za to odsoudí. Pravděpodobně pražský režim poslouchá povel z Moskvy zda smí, či nesmí oslavit svého největšího básníka.

Udělení Nobelovy ceny bylo Seifertovi oznámeno vyslancem Olofem Skoglundem v pražské nemocnici, kde se Seifert léčí na cukrovku a srdeční slabost. /ČNRA/

Paní Dušková pocházela z velmi vážené lékárnické rodiny z domu "U černého slunce" v Celetné ulici. Byla hudebně nadaná, pyšnila se velkým sytým, ale lahodným hlasem a studovala u F. X. Duška všeobecnou hudební přípravu pro svá pěvecká koncertní vystoupení.

F. X. Dušek se narodil v Chotěborkách 8. prosince 1731 jako třetí syn sedláka z prastarého rodu Dušků, známého v kraji již od 17. století. Novštěvoval jezuitské gymnasium v Hradci Králové, ale k maturitě se nedostal. Utrpěl vážný úraz, který mu znemožnil dokončit gymnasiální studium a na celý život poznamenal. Podle všeho šlo o úraz páteře, neboť Dušek prý kulhal a z vojenského soupisu v roce 1770 se dovídáme, že "Dušek, hudebník, hrbatý, byl uznán neschopným vojenské služby". Po vyléčení úrazu hrabě Špork, do jehož panství patřily Chotěborky, umožnil Duškovi další hudební studia v Praze u věhlasného skladatele F. J. Habermana a později ve Vídni u G. Ch. Wagnersa.

Svatbu slavili Josefína, rozená Hambachová s F. X. Duškem 21. října 1776 v Týnském chrámu; jedním ze svědků byl tamější varhaník a skladatel Josef Seger. Nevěsta bylo dvaadvacet, ženichovi čtyřicet pět.

Pan Dušek byl velmi pracovitý, vyučoval, psal, skládal komorní díla, partie pro dechové nástroje, divertimenta pro smyčce, klavírní sonáty a písně. V archivu hraběte Pachty se dochovala řada jeho skladeb, mj. třívětá symfonie pro orchestr.

Přes fyzickou vadu zůstal stále jednou z prvních osobností pražského kulturního života. Svým vzděláním si dovedl získat šlechtickou společnost, ale nikdy nezapomněl na svůj český selský původ, jak píše v dopise hraběti Sternberkovi dne 1. 10. 1789: "...vždyť ostatně víte, jaké jsem národnosti a že nikterak nemohu zapřít svou mateřskou řeč, která se projevuje i v mé hře..."

V té době nebyl Dušek zřejmě již úplně zdrav a další prameny o něm

se odmlčují. Také u příležitosti nešťastného provedení Mozartovy korunovační opery "La clemenza di Tito" (Titus) v roce 1791, která byla provedena na oslavu korunovace Leopolda II. za českého krále není nikde o Duškovi ani zmínka.

W. A. Mozart zemřel 5. prosince 1791 ve Vídni. Po jeho smrti se objevuje již jen malá zmínka o Duškovi jako vychovateli dvou Mozartových dětí v letech 1792 až 1796, které vedl v hudební výchově a kompozici.

V úmrtní matrice chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně stojí psáno: "Dne 12. 2. 1799 zemřel na Vlašském náměstí č. 42 pan František Xaver Dušek, hudebník, ženatý, 68 let starý". Jako příčina smrti je uvedena vodnatelnost plic.

Richard Strauss řekl o Mozartovi, že teprve u něho se snesla z nebe božská melodie. O Duškovi můžeme prohlásit, že byl pražským mozartovským skladatelem.

V nekrologu o F. X. Duškovi, od jehož narození uplynulo právě 250 let, jsme oprávněni napsat, že byl mistrný pianista, pilný pedagog, citlivý člověk a zapřísáhlý propagátor Mozartovy geniality. Celý kulturní svět si v tento čas připomíná, že od Mozartova narození uplynulo právě 225 let (27. ledna 1756) a od osudného okamžiku, kdy odešel předčasně na věčnost přešlo 190 roků (5. 12. 1791).

Jan Ryba

"Nár. Politika"

Vlaštovčí hnízdo pod střechem přináší štěstí. Vystěhuje-li se vlaštovky, přijde smrt.

Rozkouše-li ti šaty myš, čeká tě neštěstí.

Poletuje-li pokojem bzučící včela, čeká hosty.

Havran obléhující náhob, zvěstuje nebezpečí.

Pták, který vletí do pokoje, přináší mrzutost, někde i smrt.

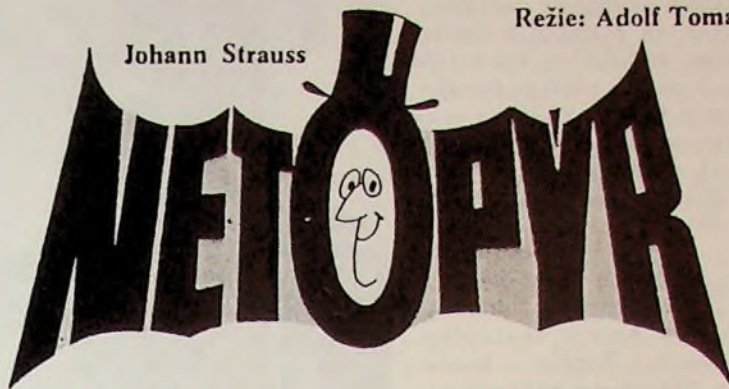
Svobodná osoba zůstane tak dlouho svobodná, kolikrát kukačka zakuká.

POSLALI JSTE PŘEDPLATNÉ NA 1985?

NOVÉ DIVADLO V TORONTĚ

Johann Strauss

Režie: Adolf Toman

Tato opereta byla opakována celkem čtyřikrát před vyprodaným sálem. Bylo to divadlo na výši zcela profesionální a publikum nadšeně chválilo všechny detaily obsazení i provedení této populární operety. Fakt, že torontští ochotníci jsou zcela oddáni svému amatérství nejlépe snad ocenila jedna mladá doktorka, která nedávno přijela z Prahy: "Víte, když se takhle výborně nastuduje divadlo a dá se mu tak dokonalá péče jen na 4 představení, to skutečně svědčí o skutečné lásce a zánícení pro divadlo." Nebyla to jen obratná režie Ády Tomana, která na miniaturním prostoru jeviště v Limelight Dinner Theatre dovedla rozehrát, roztočit a rozezpívat celou skupinu výtečně sebraných herců, nebyly to jen kouzelné kostýmy, doma vyrobené pod vedením J. Jeřábkové, ani znamenitý hudební doprovod /piano Leslie Myrick, organ David Nilson/. Souhrnem bylo to dokonalé představení, za které by se nemusela stydět žádná profesionální scéna. Jen bude škoda, jestli se vyplní obava pražské lékařky a celá tahle sláva zhasne a zanikne po čtyřech reprisách. Pak zbude jen nadšení a obětavost našich amatérů do další práce a jistě k novým úspěchům. Běla.

/Poznámka redaktora t. l.: Při posledním představení v neděli dne 16. prosince chyběla sice hudební režisérka Alena Bílková, která se mezitím vrátila do Švýcarska, ale druhé straně vystoupil jako host znamenitý zpěvák Michele Strano, kterému jsme tleskali, když zahrál hlavní roli v operetě "Země úsměvů". V audienci jsme zahlédli i Jana Rubeše. MJ/

Poslední pocta Připravuje se druhý díl

Bude o 60 stran velkého formátu objemnější než byl svazek I, při stejné ceně knihy. Předpokládáme, že vyjde ještě letos před vánocemi v curyšské Konfrontaci. Obsahuje: Předmluvu dr. Viktora S. Mamateyho, profesora, historika; kapitoly: Teologie, Pedagogika, Zdravotnictví, Právo-justice; Umění: hudba, zpěv a tanec (balet), dramaturgie, výtvarné umění; Sdělovací prostředky (tisk - žurnalisté, rozhlasové pracovníci), Samospráva a veřejná činnost, Ekonomie (podnikatelé, obchod, živnosti, zemědělství), Tělovýchova a sport (Sokol, Orel, DTJ, Skauti, sportovní kluby), Doplnky k I. svazku knihy: armáda-bezpečnost, diplomacie, věda. Prameny a Rejstřík jmen k oběma svazkům.

Oba díly obsahují přes tisíc jmen s jejich životopisy a namnoze i ukázkami tvorby. Druhý díl je opatřen jmenným rejstříkem, vztahujícím se i k prvnímu dílu. Druhý díl má opět zvláštní fotografickou přílohu. Kniha je bohatě ilustrována a vychází opět v osvědčené grafické úpravě K. R. Matějovského.

Redakce: Jožka Pejskar, 330 No. Stagecoach Lane, Fallbrook, Cal. 92028

Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 232-1620

56 Aberfoyle Cr., Suite 400
/Proti Islington Subway Station.

Toronto, Ont.
M8X 2W4

TRAGEDIE

V Čejkově přehledu padlých čs. letců za 2. války v knize "Zlomená křídla" z roku 1968 je na 4. místě uveden četař-aspirant Václav Pěšička - na obrázku vpravo. Je uvedeno, že padl dne 8. září 1939 poblíž polské vesnice Belžice. /Pro úplnost: před ním padli 2. září 39 poblíž Deblína při bombardování letiště Němci: npor. Štefan Kurka z Lužice, por. Zdeněk Rous z Bystřičky a por. Ondřej Šandor z Košic. / Václav Pěšička - v některých záznamech je uveden příjmením Pešička - se narodil 21. září

1915 v Hostíně, obec Březí, okres Milevsko v Čechách. Jeho úmrtní list, jehož kopii máme, se zmiňuje, že byl učitelem. /Úmrtní list je vystaven 2. října 1947 Zemskou vojenskou duchovní správou katolickou v Praze a podepsán plk. duchovní služby Karlem Zhánělem, který byl za války vězněn /m.j. s dr. Milošem Vítkem/ v Dachau. / Příčina smrti je uvedena prostě: padl v boji. Dokument obsahuje také informaci, že Belžice leží v okrese Lublín v Polsku a že dotyčný měl krycí jméno Waclaw Perečko. Když se nám do ruky dostal obrázek náhrobku na belžickém hřbitově je tam uvedeno, že tam je pochován čs. voják W. Perečka. /Není to první případ, že si naši letci a vojáci sloužící v zahraničních jednotkách za 2. války úmyslně měnili jména, aby chránili své příbuzné doma před pronásledováním Němci; zvláště rozšířená byla tato praxe u vyšších důstojníků. / Zůstávala jedna otázka: za jakých okolností zemřel Václav Pěšička v mladém věku 24 let, který i v nejobtížnějších situacích si dovedl poradit a vynikal smyslem pro humor? Pátrání dlouho nevedlo k odpovědi na tuto otázku. Až se nám do ruky dostala románová příloha závodního časopisu "Škodovák" /Plzeň/ z let 1967-1968. Tam vycházel na pokračování román Antonína Lišky "Lavina" a jedna kapitola se zabývá tragickými okolnostmi smrti našeho mladého hrdiny. Autor popisuje, jak se skupina čs. letců /kpt. Lipský, por. Lánský, A. Forman, Kališ, V. Kopanský, Jan Štědrý a V. Pěšička - některá jména jsou asi smyšlená/, dostala nákladním autem z Deblína na letiště Gorów. Ve chvíli, kdy Němci začali bombardovat i toto letiště, startovali z něho naši piloti v polských letadlech, aby se dostali dál na východ a unikli německému zajetí. /Při tom prý zahynul čet. Macák, ale ten v žádných seznamech není. / V. Pěšička se dostal s několika přáteli na polní letiště u Belžice a zjistil, že jim málem došel benzín. Odmontoval kryt nádrže a vynadal ochranné sítko. Vykročil směrem k lesu, kde chtěl sítko vyčistit. Tam právě došli 2 polští četníci a jeden z nich ho

Pomník prvnímu čs. padlému v bitvě o Anglii

V den svátku Svobody, 28. října byl na hřbitově v Brookwoodu u Londýna odhalen pomník kapitánu Jaroslavu Štěrbáčkovi, který zahynul 31. srpna 1940 v bitvě o Anglii jako první československý letec - příslušník proslulé 310. stíhací peruti.

Ocitujeme na tomto místě alespoň část ze strohého vojenského hlášení:31. srpna bojový kontakt u Hornchurch. Rozbili jsme formaci nepřátelských bombardérů - přes ochranný doprovod stíhaček. Plánované taktické akce vzorně provedeny, nejméně dva bombardéry typu Dornier 215 zničeny, další dva sestřeleny v leteckých soubojích jednotlivců. V průběhu druhého našeho útoku byly naše Hurricane napadeny nepřátelskými stíhačkami. Přesto se podařilo poškodit další nepřátelská letadla. Naše radost nad úspěchy prokazatelně sestřelenými letadly a jedním pravděpodobným sestřelem byla zkalena první vážnou ztrátou. Nevrátil se nám pilot Štěrbáček. Jeho letadlo bylo naposledy spatřeno, jak střemhlav klesá. Žádná další zpráva o něm nebyla zaznamenána. Předpokládáme, že se zřítil do ústí Temže. Dostalo se nám tedy čestného vyznamenání, že pilot Jaroslav Štěrbáček byl prvním československým letcem, který položil život za Anglii. /"ČS"/

vyzval: "Ruce vzhůru!" Václav vyhověl, sítko však vypadalo příliš jako ruční granát, zazněly dvě rány a Václav Pěšička se zhroutil mrtev k zemi. Politováníhodný omyl.

Vzpomínáme

Před časem nám jistý čtenář napsal, že by ho zajímalo, co se stalo s pplk. let. Jaroslavem Studeným, který po 2. válce sloužil v Prostějově jako zástupce velitele útvaru. Podávalo se nám z různých pramenů získat nejen vzácnou fotografii jmenovaného, ale také několik dalších podrobností z jeho pohnutého života: do Polska odešel v r. 39 a byl internován v SSSR. V r. 1940 odsunut přes Střední východ do Francie a pak do Anglie. Tam sloužil u polské peruti. Po válce se vrátil do vlasti v hodnosti pplk. let. a sloužil v Prostějově. V r. 1949 byl z letectva propuštěn a pracoval manuálně u různých firem v Olomouci. Podle svědectví jeho přátel pracoval velmi těžce. Potěchou mu byli tři synové a jeho věrná manželka; snažil se nemyslet na příkoří, která prožíval. Ve volných chvílích rybařil u své malé chaty na Plumlovské přehradě u Prostějova. V té době důstojníci si našel místo jako taxikář v Prostějově. Zemřel v r. 1969 ve věku 59ti let.

SDRUŽENÍ PŘÁTEL LETCŮ

A. Vrána se podrobil 4. operaci očí a má slib lékaře, že na vánoce ho pustí na několik dní domů /Flat 2, Cherry Tree House, Hadrians Close, Lower Bemerton, Wilts. / Pro "Reader's Digest" napsal vzpomínku na setkání 15. srpna 1940 na letišti v Duxfordu s tehdejší angl. královnou, když navštívila naši 312. stíhací peruť. --Jarda Polívka nám z Kalifornie sdělil smutnou zprávu, že tam 4. prosince t.r. zemřel Edvard Prchal. Stal se světoznámým tím, že pilotoval letadlo typu Liberator, v kterém přišel o život polský generál Sikorski a jeho doprovod. Prchal utrpěl těžká zranění, ale přežil. --Vzpomíná si někdo na jméno POLCAR? Co se s ním stalo? -- Britskou let. revue "FlyPast" lze objednat i v USA a v Kanadě za US\$39 za rok. Adresa v red. --Slyšel někdo o záp. letci, který se ve službách ČSA zřítíl doma s Dakotou a přišel při tom o ruku? Měl po r. 48 takové potíže, že se dal úředně prohlásit za cvoka. --Ivo Berounský žil do podzimu 69 v Anglii, nebyl britským občanem a požádal "Home Office" o cestovní doklad k návštěvě sestry ve Švýcarsku. Čekají na něho do dneška - a sestra také. Stal se snad obětí vraždy nebo utrpěl ztrátu paměti? --Sháníme pro multikulturní muzeum tuniku čs. záp. letce 2. světové války. Také příslušné odznaky. --Emil Pechter, který jako npor. a člen slavné 310. čs. stíhací peruti se účastnil Bitvy o Anglii a padl 29. 10. 40, byl absolventem hradecké reálky a vynikající sportovec. --Přefotografovali jsme asi 50 pův. fotografií z archivu Karla Gedoše z Los Angeles, CA a poslali celou řadu kpt. K. Pospíchalovi s prosbou, aby identifikoval neznámé nám tváře. --S/L M. Liškutín navštívil vesnický hřbitov ve Scropton u Burtonu-on-Trent, kde jsou pochováni Fanta, Mucha, Hřda, Jelínek, Opsil a Turtl. Dokončil rukopis románu "Až nad oblaky leť" a věnoval nám jednu kopii. --Na hřbitově v Brookwoodu bylo o letošních Dušičkách odhaleno 7 nových náhrobků čs. členů RAF, kteří zemřeli za poslední rok. --Táblo zaměstnanců ČSA z roku 46 obsahuje 140 tváří. Máme zatím jména asi 90ti. Uveřejníme příště. --Také přineseme krásnou fotografii Josefa Kohouta, který nedávno zemřel v Austrálii. --M. Stoček nám zapůjčil foto Mir. Moravce, kterému říkali "Pajda". --Na hromadné fotce OTU v Usworth ze 17. 6. 41 je 47 tváří; mezi nimi je Gustav Přeučil, který ve službách Gestapa později ulétl s Hurikánem do Belgie a pomáhal identifikovat Němci zajaté naše letce v Praze. Po válce byl čs. soudem odsouzen k smrti a popraven. --Nové přírůstky v našem archivu: F/Lt. Stanislav Fejfar: "Deník stíhače" /1970/, Filip Jánský: "Hrušňová alej" /1970/, Frant. Kavan: "Zrada na křídlech Hurricanu" /1970/, Zden. Bidlo: "Pravděpodobně zabit" /1969/, Zden. Bidlo: "Kruté nebe" /1970/, Václav Kubec: "Hrdinové válečného nebe" /1970/. Dále: K. Vrchovický: "Lehčí než vzduch" /1979/, J. Jurášek: "921-start povolen" /1983/, V. Němeček: "Atlas letadel" /1984/, P. Toufar: "Křižovatky vzdušných cest" /1980/, Strojček-Pešková-Prokop-Vlasák: "Léta létání" /1979/ a Zden. Šmoladas: "Průkopníci českého letectví" /1982/. Zajímavá je také kniha "Král vzduchu" /1970/ z pera Štuky-o kpt. Fr. Novákovi. Z anglických publikací C. Shores: "History of Royal Canadian Air Force 1914-1984" a "The Aviation Art of Frank Wootton" /1976/. Ve franc. jazyku "ICARÉ", č. 102 s bohatě dokumentovaným článkem o Sládkovi a o fotografiích Čermáka a jiných. --Na prodej pro vážného zájemce - V. Němeček: "Čs. letadla 1918-1945", 1983, 361 stran, \$16 včetně poštovného. --U franc. peruti III/3 byli z našich zařazení: K. Kuttelwascher, Jindřich Beran, Evžen Čížek, Fr. Běhal, Jan Čermák, J. Stehlík, J. Hubáček, J. Kepřt, B. Krátkoruký a V. Šlouf. Beran padl v boji. --Z Lidic pocházející J. Stříbrný zemřel v Písku a J. Horák se zabil na "Mosquito" v Anglii po válce. --Za bojů nad Francií v r. 1940 zahynulo celkem 28 čs. pilotů; při výcviku 8, v boji 19 a 1 po operaci /F. Novák/. Naši sestřelili 158 něm. letadel. --V Austrálii žijící F. Kruša a V. L. Nedvěd pocházejí z Kyjova na Moravě. F. Kruša se zúčastní sjezdu ex-POWů v Calgary koncem srpna 1985 a byl pozván do Toronto. --Raymond Půda nám zapůjčil 11 dokumentárních a vzorně popsaných fotografií.

Záhada

Někdy nám dojdou do archivu 40let staré počené fotografie, např. tato. Víme jen, že uprostřed je čs. záp. letec Miroslav Plaňava, který později přijal jméno Michael Poyser a přišel o život za tragických okolností v Nauders v Rakousku v prosinci 1968. Kdo jsou ti dva další čs. let. fotografie jsou představováni presidentovi dr. E. Benešovi. Kdy a kde to bylo? Kdo pomůže?

O vojácích B. Velvarký nám zapůjčil fotografii pomníku čs. vojáka v Agamí v Egyptě z roku 1941. Ví někdo, kdo byl sochařem a zda pomník dosud stojí?--Podle čtenářky J.D. s Mašinovými bratry utíkali v r. 1953 také bratři Václav a Zdeněk Švédovi z Pivína na Moravě. Václav byl kom. policií postřelen a později popraven. Zdeněk byl chycen a uvězněn na dlouhá léta. Vězněna byla i Václavova žena Lída, jeho bratr Vratislav a starý otec. -- Na 15. 12. připadá 13. výročí smrti majora Bernarda Šika, býv. příslušníka čs. obrněné brigády v Anglii za 2. války. Zemřel v Gloucester. Jeho syn Michael Šik působí na Cambridge University. /Foto mjr. B. Šika přineseme příště./--Máme text od vážného projevu, kterým se jistý zahr. voják rozloučil 8. 11. ve strašnickém krematoriu z plk. Jindřichem Suškou, ruským legionářem z 1. války a příslušníkem čs. armády na Středním východě a v Anglii za 2. války. Řídil m. j. čs. rozhlas v Bejrutu. V 50. letech byl z armády propuštěn a pracoval manuálně. Jistý čas nesměl žít v Praze. --Dr. L. Rozbořil napsal pro "Hlas národa" v Chicagu pěkný článek "Před 40ti lety-28. říjen 1944 u Dunkirku". --Hledáme kpt. Chalupu, který se s 18ti druhy prokopával tunelem z Jáchymova v 50. letech a unikl na západ. Žije ve státě N.Y.?--Máme text kapitulace něm. vojsk v Praze v 16:00 hod. 8. května 45. Provní sovětský tank dojel do Prahy 9. května ráno. --F. Šnábl upozornil redaktora "SITREP-u"/vydává Royal Can. Military Institute/, že vyslání čs. parašutistů do Čech a atentát na Heydricha bylo ryzí čs.-britskou akcí a nemělo nic společného s Wm. Stephensonem. Informace v knize "Intrepid" jsou mylné. --Plk. dr. Karel Richter popsal v "HR" v článku "Na půdě vlasti" operace kolem dukelského průsmyku. Cituje m. j. generála O. Kvapila. --K fotografii s mjr. Buršíkem, "KL" č. 10, str. 5: zleva je Čeněk Hruška, později komunist a generál; pak kpt. Hecht, který žije v Izraeli. Po levici Buršíka J. Cilc a pak kpt. Ondík. --Gen. Čihák si za války říkal "Znamenáček" a velel divizi. --Mil. Berka, velitel čs. strážního útvaru při am. armádě v NSR, odchází 31. ledna 85 do penze. Není jisté, že jeho nástupcem bude Čech či Slovák. --"Rudé Právo" přineslo 18. 8. t. r. v doslovném překladu dopis amerického velvyslance v Praze o Slov. národním povstání. Popisuje podrobně americkou pomoc. --Máme dobrý český překlad známé Kershovy básně "Vojáková modlitba". --Dr. Michal Štěpánek-Štemr, který byl po 30 let osobním voj. tiskovým důstojníkem a historickým poradcem gen. L. Svobody, žije u dcery v NSR. Píše své paměti a navíc studii o smrti Jana Masaryka. --Gen. Eliáš poslal dr. EB do Anglie vzkaz, že byla velká chyba, že plk. Moravec nezničil důležitý materiál 2. oddělení, který se dostal do rukou Gestapa a usnadnil m. j. zatčení agenta A-54. --Co se stalo se škpt. gšt. Zahrádkou? --Máme foto hrobu P. Kozáka v Maroku. --U Tobruku z našich zahynuli: L. Gutfreund, J. Roznětinský, R. Cífk, F. Adámek, K. Kaufmann, K. Tržil, J. Spitz, R. Kohn, J. Kutal, J. Kapusta.

Ing. Jan Frána, býv. propagační důstojník čs. brigády za 2. války v Anglii se 31. 12. t. r. dožívá na kanárských ostrovech svých 77. narozenin. Blahopřejeme! Snímek je z roku 1941 a z Leamington Spa.

Čs. armáda v Anglii za 2. války měla také několik útvarů motocyklových, určených pro zvláštní účely a rychlé spojení v poli. Poznejte naši veterány, které tváře nebo mohou nám napsat podrobnosti o tomto útvaru? /Z archívu Z. Poyserové, Brusel./

NAŠI V MONTREALU

Gen. Václav Vlček.

Jednou z aktivních našich organizací v Montrealu je Royal Canadian Legion, odbočka č. 213 "T.G. Masaryk", která nedávno oslavila 35. výročí svého založení. Nápad se zřejmě zrodil v hlavách dvou mužů, kteří byli přáteli z válečných dob: generála Václava Vlčka a Františka Šnábla, který byl Vlčkovým pobočníkem po 3 léta války v Anglii. /Naše čtenáře bude zajímat, že gen. Vlček jako pplk. gšt. byl na posledním skautském sněmu krátkou dobu před německou okupací zvolen velitelem Junáka, ústředí skautské výchovy, a v Anglii vystupoval pod jménem Vnuk, jako jeden z vedoucích zpravodajského oddělení čs. armády./ Tito dva blízcí přátelé svolali první schůzku všech bývalých příslušníků čs. armád v zahraničí s úmyslem založit bratrskou svépomocnou organizaci. Do bytu br. F. Šnábla na Côte St. Catherine Rd. přišlo asi 10 osob; bratři Brownovi, Honza Nelan, dr. Karel Bála a další. Schůze jednala o dvou možnostech: buď založit odbočku Čs. Obce legionářské nebo Královské britské/nyiní: kanadské/legie. Většina hlasovala pro druhý návrh a to z několika důvodů. Věděli, že návrat do vlasti je již nepravděpodobný a proto se chtěli vžít do kanadských poměrů a spřátelit se s kanadskými veterány. Jinou velkou výhodou bylo /tenkrát neexistoval Medicare/, že členové měli přístup do nemocnice veteránů na Queen Mary Rd. Navíc měli členové nárok v případě předčasného odchodu do důchodu na vojenskou penzi. Odbočku nazvali jménem T.G. Masaryka, presidenta-Osvoboditele. Protože tehdejší předpisy to vyžadovaly, byli do výboru zvoleni příslušníci British Commonwealth: dr. Honza Brown předsedou, br. Honza Nelan jednatelem a pokladníkem a br. F. Šnábl čestným zapisovatelem.

Během několika měsíců měla odbočka 100 členů. Vedle sociální práce začala odbočka pořádat výroční společenské večírky. Největší úbytek členů odbočky nastal po zvolení premiéra Levequa; řada členů se odstěhovala od Ottawy po Vancouver. Dne 26. října byla společná večeře za účasti 28 osob na počest 35. narozenin odbočky. Předseda br. Šnábl vzpomněl tři bratry, kteří zemřeli za uplynulý rok/Hájek, Miloš Novák a P. Pláňovský/. Vzdal také čest památce br. Františka Ševčíka, býv. gen. konsula v Paříži, jehož paní a dcera byly přítomné. Zasloužili členové/F. Nash a A. Bachner/byli vyznamenáni.

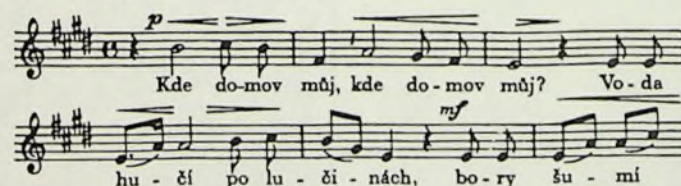

František Šnábl.

Kde domov můj?

1834 Andante con moto.

1984

V prosinci 1834-t. j. před 150ti lety-zazněla po prvé veřejně píseň "Kde domov můj?". Slova napsal Josef Kajetán Tyl a nápěv složil František Jan Škroup.

NAŠE ŽENY

Dámský odbor

Ruth Petříčková
8. 4. 23-22. 12. 79

Jak ten čas neúprosně letí! V těchto dnech vzpomínají členky Dámského odboru při torontské odbočce Čs.sdružení a celá krajanská veřejnost, že před pěti lety - těsně před vánočními svátky dne 22. prosince 1979 - odešla z našeho středu Ruth Petříčková. Patřila mezi nejznámější a nejúspěšnější pracovníky našeho exilu, a to jak na poli sociálním, tak i v úsilí o obnovu masarykovské demokracie v naší rodné zemi. Bylo to v září 1960, kdy se stala hybnou silou ve skupině žen, které se chtěly združít ke spolkové činnosti ve prospěch svých potřebných spolubližných. Tak byl obnoven Dámský odbor při ČSNS, který už za války konal znamenitou práci na sociálním poli. Bylo její zásluhou, že spojila kulturní práci s ženskou dovedností pečlivých hospodyněk k společnému úsilí na výročních bazarech, které se staly našim společným darem naší krajanské obce mnohým potřebným Čechům a Slovákům ve světě. -- Ruth Petříčková se narodila jako dcera čbr.-evang. faráře ve Vanovicích na Moravě dne 8. dubna 1923, jako Nagyová. Její otec se později v Praze dobře poznal s profesorem T.G. Masarykem a bylo zajímavou shodou okolností, že Ruth se v exilu po únoru 1948 stala oporou stárnoucí dr. Alici Masarykové a dobrou přítelkyní nejmladší Masarykovy dcery Olgy, provdané Revilliodové. Do Kanady se přistěhovala z Anglie v roce 1954. 26. prosinec 1979 byl smutným dnem v naší krajanské obci v Torontě, neboť v den den jsme se s Ruth rozloučili. Za četné přátele jí dali "poslední Sbohem" Erika Věznerová, dnešní předsedkyně Dámského odboru, a dr. Karel Cvachovec. Procítěný článek pro krajanský tisk napsala její dlouholetá přítelkyně paní Inka Smutná.

-- V září 1985 bude Dámský odbor slavit 25. výročí svého založení. Ač celkový počet členů odboru se vždy pohyboval kolem 100 a početně tedy patřil k menším organizacím, vykonaná práce byla obrovská a mnozí kanadští veřejní činitelé si toho povšimli. Snad je dobré poznamenat, že Dámský odbor se nikdy neucházel o nějakou vládní subvenci, aby mohl v existenci pokračovat; finanční prostředky získal píli svých členek a příznivců. Jubilejní rok zahájí odbor v únoru 85 slavnostním koncertem, na kterém vystoupí přední naši umělci Jan Rubes a prof. Oskar Morawetz. Bude to první koncert, který Dámský odbor pořádá a všechno naznačuje, že to bude opravdu "gala" kulturní večer. Bližší podrobnosti budou včas oznámeny. MJ

Nové publikace J. V. Tománek: "Básně z Ameriky", 240 str.

--J. Vladislav: "Malé morality", 154 stran, Arkýř. --P. Bauman: "Episodes from 20th Century, 1900-1982", 260 stran. --K. Kaplan: "Das verhängnisvolle Bündnis"/likvidace soc. demokracie v ČSSR 1944-1954/, 280 stran. --V. Černý: "J. Seifert-náčrt k portretu", Index. --"Cross Currents 3", ročenka kultury ve střední Evropě, 433 stran, redigoval L. Matějka a B. Stolz. --"Knížka pro kočku a nejen pro ni od Pavla Kantorka", obj. : Annonce '84-Verlag, Postfach 130172, 53 00 Bonn 1, W. Germany. --Miloš V. Kratochvíl: "Národ sobě", vyšlo v Praze 1984, 220 stran, z kazky kolem N.D. --M. Ivanov: "A hořel snad i kámen".

Zomrel Milan Vesel

Zo Slovenska sme dostali zprávu, že dňa 2. októbra t.r. sa rozlúčili v krematóriu v Kremnici s významným dôstojníkom SNP - plukovníkom Milanom Veselom.

Plk. Vesel, spolu s generálom Mirkom Veselom, hrali významnú úlohu pri organizovaní odboja proti fašizmu a nacizmu a v auguste 1944 v Banskej Bystrici zaštaroval úspešne nástup do Slovenského národného povstania.

Bratia Veselovci pochádzajú z významnej národnej slovenskej rodiny zo Zvolena. Bratia Veselovci, spolu so švagrom Dr. Ľudovítom Nábělkem skoncipovali s dr. Vavrom Šrobárom na Donovaloch vyhlásenie ilegálneho Slovenského zemského národného výboru a vyzvali Slo ákov do boja za obnovenie Československa. Komunistický režim, ktorý dôsledne falšuje históriu SNP, samozrejme upiera zásluhy aj bratom Veselovcom. To aj preto, že Mirko Vesel (ktorý zomrel pred pár rokmi v Západnom Nemecku), sa po komunistickom puči odobral do exilu.

Pri tejto príležitosti sa klaníme obom významným dôstojníkom Slovenského národného povstania. Čest' ich pamiatke!

"Naše Snahy"

Veselé vánoce
a vše nejlepší
v Novém roce přeje
FLORA FLORIST

1300 QUEEN ST. WEST, TORONTO, ONT. M6K 1L4

TELEFON: 535-2073

Po šesté hod. večer volejte 533-5495
nebo 251-2970.

ZAČAROVANÝ KRUH

Málokdy o tom hovoříme, můžeme to přehlédnout, ale ve skutečnosti je to tvrdá realita. Každým rokem je jedna z deseti žen týrána svým mužem. Začíná to nadáváním, přes bití, které má za následek bezvědomí, vážné zranění nebo dokonce i smrt. Skutečností je, že každá pátá vražda v Kanadě je vražda manželky.

Jednoduše, každé fyzické napadení je proti zákonu. Násilí proti manželce je obzvláště nedůstojné, protože má vliv na výchovu dětí, které v takovémto prostředí vyrůstají. Přijímají je jako normální a terorizují ostatní. Je to pak začarovaný kruh.

SEBEOBRANA ŽEN: PŘESTAT MLČET!

Pro další informace si napište: BREAK THE SILENCE, Queen's Park, Toronto, Ontario M7A 1N3.

Women's Directorate
Ontario
Robert Welch, Minister
William Davis, Premier

BUDE VÁS ZAJÍMAT JAK SE DOSTAL SV. VÁCLAV DO KOLED A DO VÁNOC?

Dnešní vánoce jsou plné symbolických osob a svatých, kteří jaksi "vyrostli sami". Tak Němci mají svého "Weinachtsman-a" a vedle "Kristkindel", což je náš Ježíšek, po celém anglicky mluvícím světě je známý Santa Claus, nebo prostě Santa, který vlastně do vánoc nepatří. Santa Claus je zřejmě zkomolenina Saint Nicholas, tedy jiný svatý, který se u nás oslavuje 6. prosince, ale také nosí dárky dětem. A vedle toho se objevil v posledním století také sv. Václav, Good King Wenceslas, který s vánoce mi nikdy neměl nic společného. Jak se k této cti a hodnosti dostal? To se stalo nejspíš teprve někdy v polovině minulého století. Průměrný obyvatel severoamerického kontinentu nemá o sv. Václavu ani ponětí a snad tu a tam ho považuje za nějakého cikánského krále, protože ve franštině my Češi jsme známi jako Bohemiens, což je také slovo pro cikány. V 50. letech minulého století vydal v Anglii anglikánský biskup J.M. Neale knihu jakýchsi koled. Dostal prý ze Švédska knihu písni vydanou v roce 1582, převzal z ní některé melodie a text "přeložil". Jednak jeho překlad je často od originálu nežli přes oceán, jednak převzal libivé melodie a k nim složil texty úplně jiné. Ukázalo se, že některé melodie pocházejí z 13. století, kdy vznikly také známé písně "carmina burana", písně spíše frivoli nežli náboženské. Podařilo se mi sehnat původní text právě oně písně, i melodie, kterou J.M. Neale použil pro svou známou píseň "Good King Wenceslas". Dobrý král Václav, který tu vystupuje jako nějaký svatý Mikuláš a se svým pážetem chodí o půlnoci podělovat chudé lidi v jejich chalupách. Původní text je píseň Tempus erat floridum. Tedy "byla doba květů", kdy studenti /klerici/ s děvčaty dovádějí v zahradě. Píseň je naprosto slušná a zpíval jsem ji se svými studenty na gymnasiu v Kanadě leta. Není to ovšem píseň náboženská. Melodie je velice líbivá a sv. Václav, nazývaný zde "dobrý král Václav", dnes v anglicky mluvícím světě převzal funkci našeho Ježíška. Průměrný občan USA a Kanady nemá ani ponětí, kdo byl náš sv. Václav, že byl zavražděn, když mu bylo asi 20 let... a "Dobrý král Václav" chodí v noci s dlouhými bílými vousy dál.

Dr. Velen Fanderlík.

JEDNOU VETOU

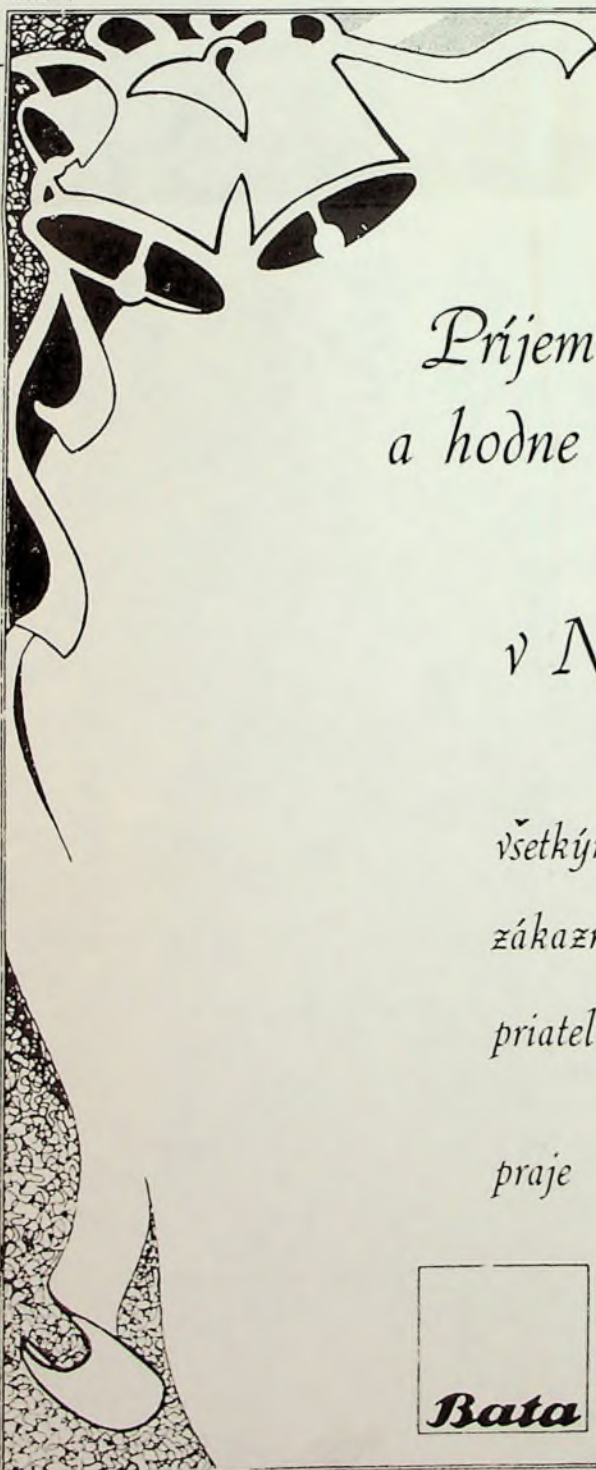
Houslista Jindra Streibel a Barbara Drankovská byli oddáni v Calgary. -- Pozdrav z horkých břehů jižního Pacifiku poslal dr. V. Neumann. -- "Old Country Dumpling Mix" je k dostání u Pichlíků. -- Na McGill Univ. působí inž. Jan Chlumský. -- Rev. J. Šach navštívil Calgary, Edmonton, Vancouver a Winnipeg. -- Krásné foto poslali Šedivých z Windsoru. -- Rodinný znak Celerinů vyšel v knize "Heraldry in Canada", str. 24. -- Ota Hora děkuje touto cestou za četná přání k 75. narozeninám. -- Pastor Steve Petr má adresu: P.O. Box 146, Weston, Ont. M9R 1T9. -- Do Bramptonu se přistěhoval B. Šimek s rodinou. -- Papcúnovi se přesunuli ze Švýcar do Red Deer, Alberta a jsou spokojeni. -- Paní Jiřina Kubánková se po 33ti letech ve Vancouveru setkala s p. A. Kvapilovou. -- Uhercovi se přestěhovali z Westonu do Londonu, Ont. -- A. Fogl s rodinou byl na krátké dovolené v Palm Beach Shores, FL. -- Dr. George Začal má zubní ordinaci v č. 1715 Lakeshore Rd. W., Mississauga. Tel. 823-4844. -- J. Huťa navrhl pamětní minci na počest nedávno narozeného prince Jindřicha. -- V Torontě se usadil Dušan Fil. -- M. Bednář přesídlil z Edmontonu do Mississauga. -- Vydavatel t.l. dostal pozdrav 20ti účastníků večere pro seniory v Montreálu. -- Prof. Vlad. Zeman působí v Montreálu. -- V lednu 85 slaví prof. V. Krajina "75". -- Sdružení sponzorovalo v r. 83 55 osob.

VZPOMÍNKA

Jsou lidé, kteří tvrdí, že komunismus způsobil smrt tolika milionům lidí, že má primát mezi všemi diktaturami, které kdy existovaly. Přece jen násilná smrt jednotlivce nás někdy zaujme. Vzpomínáme na dr. Miladu Horákovou a jiné mučedníky. Neměli bychom zapomenout na biskupa podkarpatského lidu T. Romzu, kterého sovětská tajná policie MVD 27. října 1947 přejela těžkým nákladním autem a usmrtila. Tak se zbavila muže, kterého nenáviděla a který jim stál v cestě k úplnému zotročení obyvatel Podkarpatské Rusi. Ti, jak smů, přihluli za I. republiky k TGM a k jeho typu opravdové demokracie. Nezapomínejte!

Zaznamenáváme, že doma zemřel humorný malíř roztočivých postavíček lidí i čertíků, pohádkář, český Anderson - Cyril Bouda. Bylo mu 81 let. /Narodil se 7. září 1902, zemřel 29. srpna 1984./ Rčeni, že s úsměvem se na svět kouká líp, doplňoval potěšením z aktivního muzicírování. Ilustroval stovky knih, které jsou ozdobou našich domovů. Snad se někteří z nás pamatují na kóhoutka na svatovítské katedrále, kterého přinášíme jako malou ukázkou jeho tvorby. Odešel, jeho dílo však zůstává k potěše nás všech..

*Příjemné Vianoce
a hodně spokojnosti
a zdraví
v Novom roku*

všetkým našim

zákazníkom —

priateľom a krajanom

praje

Bata Footwear
Division of Bata Industries Limited
Batawa, Ontario K0K 1E0

UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM

Jaroslav Gajdoš o něm napsal, že major čs. armády Karel Černý je nejlepším profesionálním vojákem, jakého poznal. Každopádně víme, že tento "táta čs. strážního útvaru 4091", major

Karel Černý se dne 27. prosince 1984 dožívá svých 70. narozenin. Srdečně mu gratulujeme a děkujeme mu za spolupráci, která se s vydavatelem t.l. táhne od roku 1957. Major Černý byl příslušníkem 2. čs. paradesantní brigády a blízkým spolupracovníkem gen. Píky od 7. 11. 43 až do května 45. Strážní útvar 4091 je dosud součástí americké armády v záp. Německu.

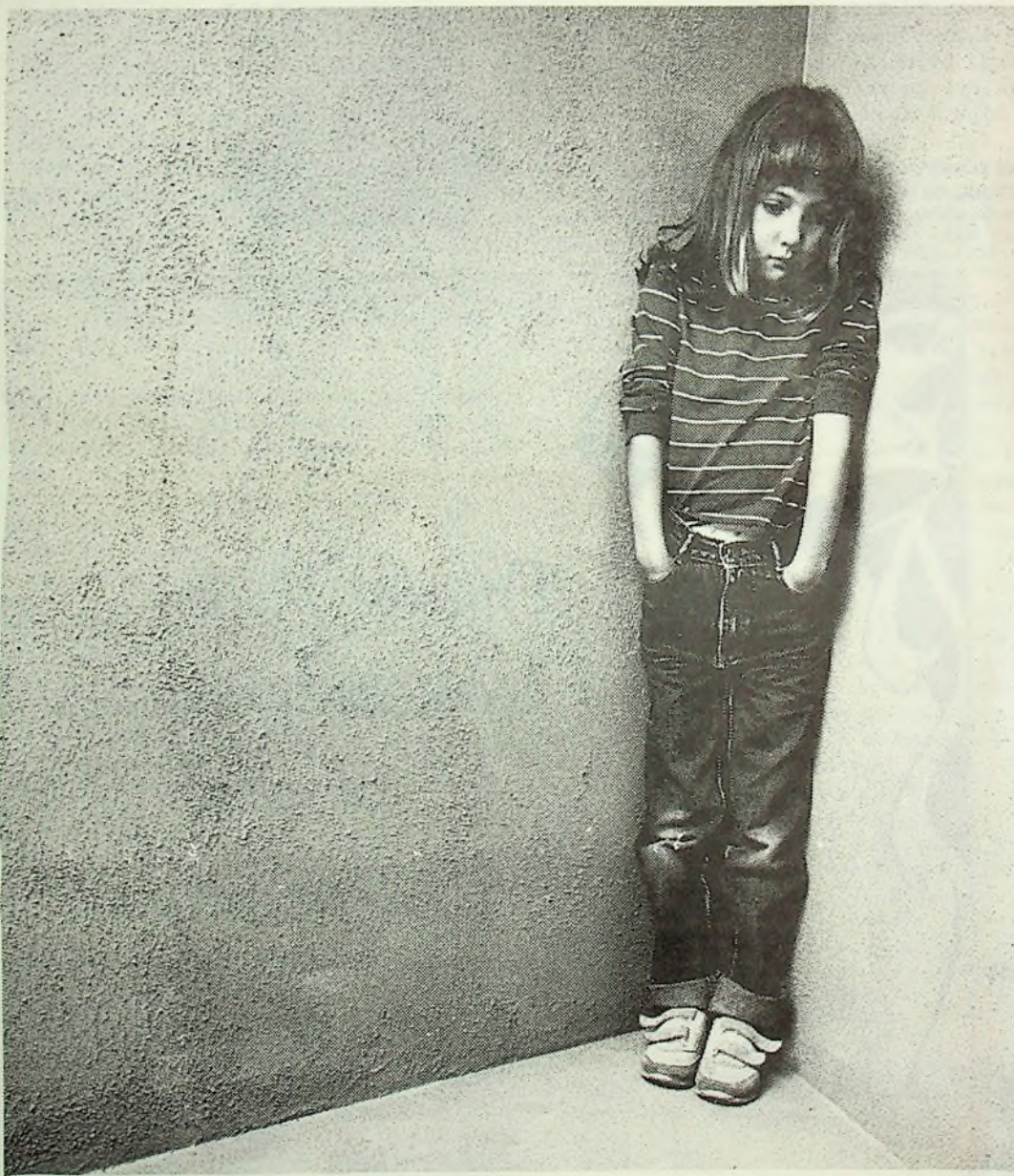
Druhým jubilatelem je dr. Vlastislav Chalupa, který se narodil v Opavě 4. listopadu 1919. Bylo mu tedy letos 65 let. Absolvent práv z Brna, pro mnohé přátele z poúnorové vlny "Vlastík", pro Američany "Joe". Do nedávna vice-president American National Bank v Chicagu. Nevěřil v existenci politických stran v exilu a zařadil se do práce ve vrcholné nepolitické organizaci Američanů českého a slovenského původu - Čs. národní radě americké. Stal se postupně generálním tajemníkem a pravou rukou MVDr. gen. M. Ferjenčika. Byl slavnostním řečníkem na oslavě 28. X. v r. 1966 v Torontě a zabýval se budoucností naší větve venku. Žije v Palatine, IL., USA.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Z Austrálie došla smutná zpráva, že tam zemřel Frank Vávra, důsledný anti-komunistický vlastenec. -- V Chicagu zemřel 20. 11. poslední svob. zvolený starosta Čs. Obce Sokolské doma dr. Ant. Hřebík, 82. -- V bavorském Zirndorfu zemřel čbr. farář a obětavý rádce uprchlíků Jan Mašek. -- Poslední číslo "Našince" z JAR mělo 76 stran! -- Sokolská jednota ve Stockholmu trpí úpravami vztahů. Starostou je O. Telichovič. -- Sokol v Melbourne běží vesele, ale Beseda podřimuje. -- V hotelu Arkadia v Athénách čekají na Kanadu Jar. a Ivana Kočovi. -- P. K. se domnívá, že J. Stříbrný z Lidic prošel v Anglii para-výcvikem, ale operačně vysazen nebyl. -- "Hlas Bohemie" ohlásil zánik. Sdělit nám to red. Šulc z Porzu. -- J. Jiša ze Švýcar nás žádá, abychom v "KL" pracovali k potlačení naší národní svárливosti. -- Inž. M. Mára/válečný osobní tajemník Jana Masaryka nám poslal pozdrav z Redmont, WA., J. Koutný a Evžen Mareš-Bujnová z Vídně. -- "Mechanik, 25 a reprod. fotografie, 22, hledají v Ont. příslib práce za účelem emigrace ze Švýcar. Adresa v red." -- Před 3 lety/25. 11. 81/ zemřel v Anglii red. R. Kopecký, nezávislý novinář. -- Dana Polusová z NSR studuje v Oxford, MS. -- Sokol Jižní Afrika uspořádal 24. 11. své "První Ilegální Šibřinky". -- Chadimovi se z JAR přestěhovali do Rakouska. -- J. Pánek /Haag/ nám poslal záběry z pláže u Alicante, Španělsko. -- Na Štědrý den u Tobyšků v Javea, Španělsko je pozváno 20 krajanů. Také Hladíkovi z Bernu. -- 6. 11. zemřel v USA skaut L. Beszedes, rodák z Komárna. -- Jára Kohout oslavil "80" zájezdem do záp. Evropy. -- V. Bayer, 9/33 Gardenia Rd., Gardenvale, Vict. 3185 Australia nabízí zlaté čs. lvíčky za 35 až 320 au. \$. -- Benes Inn dostal čestné členství v International Famous Restaurant Club. Adresa: 1710 Shelburne Rd. So. Burlington, Vermont, tel. 862-0073. Mají úspěchy, ale stýská se jim po Torontě a přátelích zde. -- J. Corn napsal článek o J. Čermákovi do "Hlasu národa" v Chicagu. -- Vdova po O. Gráfovi žije v NY. -- Kdo znal JUDr. Bedřicha a JUDr. Vladimíra Štěpánka? -- J. Šimeček z LA uvítal článek o svém býv. profesorovi dr. Plajnerovi. -- Gen. Ejem prý zemřel v 70. letech v NY. -- Jiří Špánek nám sdělil, že Jára Kohout měl velký úspěch mezi krajany v San Francisku. -- Krajanka z Austrálie by si ráda dopisovala s mužem kolem 40ti. -- Jiřina Michálková se usadila v Seattle, WA. -- Vyšlo 1. číslo "Amerického Slova". Redakce: A. Bartoš, A. Čížek, J. Staněk. Adresa: 25-20, 14th Pl., Long Island City, NY 1102-3557, USA. Předpl. \$ 15. -- 8. 10. oslavil Karel Vrdlovec v Anglii "70". -- Klára Steiger má adresu: 23729 Baltar St., Canoga Park, CA 91304. -- MUDr. Žák /Curych/ navštívil Eilat v Izraeli. Čechovi z Mich. zas Arkansas a Zora Poyser/Brusel/ Rakousko. -- Vrátily se nám "KL" poslané red. K. Markovi do Lgbg-co se stalo? -- Konfrontace vydala: E. Kishon: "Bomba pro každého", Jan Beneš: "Banánové sny", I. Kraus: "Číslo do nebe", E. Táborský: "Presidentův sekretář vypovídá", III. díl.

A VE SVÉM KOUTKU...

...je bezbranné dítě. Jedno z tisíců dětí v naší provincii, které trpí jedním z nejhorších zločinů, kterým je týrání dětí. Sociální pracovníci mají povinnost podat zprávu, když mají podezření, že některé dítě je týráno, místní Children's Aid Society or Family and Children's Services.

Ale mnohem důležitější je, abychom všichni převzali morální zodpovědnost za týrání dětí, protože každý mladý člověk má právo na radostné dětství bez týrání a s péčí.

Bojujte za bezbranné děti! Hlašte týrání dětí!

Ministry of Community and Social Services
Frank Drea, Minister
William Davis, Premier

Napište si o brožurku "Child Abuse Prevention", kterou dostanete zdarma!
c/o Ontario Centre for the Prevention of Child Abuse, 700 Bay Street, Toronto, Ontario M7A 1E9

GEORGE J. B. DANES, B.A.

Kupujeme a prodáváme
nemovitosti.

Specializace Scarborough a
východní Toronto.

685 Markham Road Office: 439-1660
Cedar Heights Plaza Residence: 266-1659